

РЕШЕНИЕ

№ 29284

гр. София, 21.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 21.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7110** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „СРЕДЕЦ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, представявано от Л. Б. Тиков като управител, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221024003061-091-001/13.02.2025 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП - С., възложил ревизията, и Д. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП - С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 449/02.05.2025 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) при ЦУ на НАП - [населено място].

С жалбата и допълнителна молба от 18.07.2025 г. се оспорва посочения РА в цялост, като се твърди, че е незаконосъобразен и необоснован. Жалбоподателят претендира, че процесните сделки са третираны неправилно и настоява, че се касае за замяна на сходни активи - недвижими имоти, като за целите на данъчното облагане тази доставка се третира като бартер. Справедливата цена на първия имот е формирана по реда на чл. 79, ал. 1, тъй като при закупуването на имота и при изграждането на сградата е ползван данъчен кредит. Съгласно определения кредит може да бъде определена и стойността на актива, собственост на дружеството, а именно - 474 000 лв. /с ДДС/. Замененият актив, предоставян от физическото лице е оценен с пазарна оценка на стойност 432 700 лв. В тази връзка данъчният кредит следва да бъде определен върху резултата от разликата между двете суми. Счита, че данъчно събитие представляват както облагаемите сделки, така и освободените сделки, като се позовава на чл. 25, ал. 5, точки 1 и 2 от ЗДДС и на практиката на СЕС - Решение от 23 ноември 1988 г., постановено по дело 230/87; Решение от 24 октомври

1996 г., постановено по дело С-288/94, съгласно която данъчната основа за доставката на стока или за предоставянето на услуга е образувана от действително получената насрещна престация, която, ако не е в пари, трябва да може да бъде изразена в пари. Допълва, че чл. 73 и чл. 80 от Директива 2006/112 на Съвета от 28 ноември 2006 година предвиждат, че във всички случаи, когато възнаграждението е определено изцяло или частично в стоки или услуги, данъчната основа на доставката е пазарната цена на предоставяната стока или услуга. Сочи се, че ревизията неправилно е констатирала само едната част от доставката, без да съобрази, че на мястото на продадения/заменения актив е налице актив с почти същата стойност.

Счита, че за първия имот, собственост на дружеството, следва да се приложи разпоредбата на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, тъй като е специална и е с предимство пред общата разпоредба, която гласи, че следва да се търси пазарната цена на имотите, когато са предмет на сделка между свързани лица. Справедливата стойност на строителната услуга следва да бъде най-малко нейната себестойност, за да се постигне тази еквивалентност на престациите. За втория имот важи правилото за пазарната цена, тъй като бартерът е извършен между свързани лица.

Оспорва се намалението на данъчно признатите амортизации за 2023 година, които са намалени със стойността на начислената данъчна амортизация за изграждане на асфалтови площадки в размер на 4150,00 лева. Предмет на доставките е „полагане на асфалт“, за което са издадени четири броя фактури, по които е отказан данъчният кредит. Твърди се, че е налице извършено полагане на асфалт и има плащане по доставките, като съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗДДС са налице безспорни доказателства за осъществена стопанска операция, както и на реално извършена услуга. Възразява, че не е извършена техническа експертиза, която да установи извършените строително-монтажни работи. Оспорват се констатациите на ревизиращите за липса на доставка, като се позовава на решения на СЕС по съединени дела С-80/11 и С-142/11, по дело С-324/11 и по дело С-285/11, в смисъл че, след като са налице предвидените в Директива 2006/112/ЕО процесуални и материалноправни условия за възникване на правото на данъчен кредит, то не трябва да бъде отказван от органите по приходите.

Оспорва се увеличението на счетоводния финансов резултат с разходите за ремонт на сграда в кв. О., тъй като е нарушен принципът за съпоставимост между приходи и разходи. Твърди се, че това е неправилно, тъй като извършените разходи са били необходими за текущата дейност и оптимизиране на използването ѝ.

При горните доводи се иска отмяната на РА в цялост.

В открити съдебни заседания по делото жалбоподателят се представлява от адв. И., която поддържа жалбата.

Ответникът - директор на ДОДОП С. при ЦУ на НАП, се представлява по делото от юрк. А.-П., която оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена по изложените в решението на директора на ДОДОП С. доводи. Претендира разноси по представен списък.

Софийска градска прокуратура не се представлява по делото.

Административен съд – София град, III отделение, 70-ти състав, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед № Р-22221024003061-020-001/25.06.2024 г., връчена на 04.07.2024 г., изменена със Заповеди № Р22221024003061-020-002 03.10.2024 г. и № Р-2222- [ЕГН]-020-003/31.10.2024 г., издадени от С. Т. К., на длъжност началник на сектор при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-404/27.05.2024 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Средец“ ООД за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г. и за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно

облагане /ЗКПО/ от 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад РД № Р-22221024003061-092-001/16.12.2024 г. Срокът за подаване на възражението срещу РД е продължен до 30.01.2025 г., но такова не е подадено.

Ревизията приключва с РА № Р-22221024003061-091-001/13.02.2025 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник на сектор при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Д. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 17.02.2025 г.

В частта по ЗДДС е установен данък за ефективно внасяне в размер на 103 226.23 лв. В частта по ЗКПО не са установени задължения за ефективно внасяне, след като е установен данъчен финансов резултат данъчна загуба в размер на 61 849.85 лв., при деклариран данъчен финансов резултат данъчна загуба в размер на 631 086.36 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТ ДПДВ/ са начислени лихви в размер на 16 352.53 лв.

1. Относно ЗДДС:

Установени са задължения за данъчни периоди м. 08.2023 г. и м. 12.2023 г.

1.1. За м. 12.2023 г. е установен ДДС за внасяне в размер на 108 644.76 лв., при деклариран ДДС за внасяне 17 018.53 лв.

Допълнително установените задължения от 91 626.23 лв. са резултат на доначислен ДДС:

- на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 79, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 от ЗДДС - в размер на 79 057.11 лв.;

- на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС и във връзка с чл. 130 от ЗДДС, чл. 45, ал. 5, т. 1 от ЗДДС, чл. 26, ал. 7 от ЗДДС и чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС - в размер на 12 569.12 лв.

За да стигнат до извод за приложението на горните разпоредби, органите по приходите са установили, че с НА № 13 от 19.12.2023 г. е изповядана сделка по замяна на недвижими имоти, с която „Средец“ ООД прехвърля в собственост на физическото лице и управител на дружеството - Л. Б. Тиков, недвижим имот в [населено място], с площ от 757 кв. м., заедно с построената в имота двуетажна еднофамилна сграда, състояща се от:

- първи етаж със застроена площ от 189.10 кв. м - състоящ се от преддверие, дрешник, всекидневна, всекидневна с кухня, кабинет, спалня с дрешник, баня с тоалетна, баня с тоалетна, перално - сушилно помещение, котелно - газ бойлерно, склад, навеси пред входа и към двора и стълбище за втори етаж;

- втори етаж със застроена площ от 106.65 кв. м - състоящ се от стая, спалня с баня и тоалетна, мокро помещение, втора спалня с баня и тоалетна и дрешник, коридор, тераса и навес над входа.

Л. Б. Тиков прехвърля на „Средец“ ООД притежавания от него в [населено място] магазин със застроена площ от 90 кв. м, съставляващ сграда с предназначение „сграда за обществено хранене“.

Данъчната оценка на прехвърления имот в Б. е 70 680,30 лв., а на този в С. - 85 628.70 лв.

Ревизираното лице е представило експертни оценки от независим оценител за определяне на пазарната цена на имотите, предмет на замяната. Съгласно експертизите пазарната стойност на жилищната сграда и дворното място е 449 100,00 лв., а на магазина - 432 700,00 лв. В НА е записано, че заменените имоти са равностойни, поради което не се дължат суми за компенсиране на стойностите, т. е. не се извършва плащане между страните по сделката.

Ревизиращите са разгледали замяната като бартер по смисъла на чл. 130 от ЗДДС. Налице са две насрещни доставки, като всеки от доставчиците се смята за продавач на това, което дава, и за купувач на това, което получава. „Средец“ ООД купува имота в [населено място] и продава УПИ

и сградата в [населено място].

Във връзка със замяната „Средец“ ООД е издало на физическото лице и управител на дружеството - Л. Б. Тиков, фактура № [ЕГН] от 17.01.2024 г. с ДО - 85 628.70 лв., ДДС - 748.00 лв., и предмет на доставката, описан в две позиции, както следва:

- „Поземлен имот и Идентификатор 02659.2198.43 УПИ [населено място]. [улица]- необлагаема част чл. 45 от ЗДДС“, с ДО - 81 140.70 лв., ДДС - 0.00 лв., и обща стойност - 81 140.70 лв.;

- „Поземлен имот и Идентификатор 02659.2198.43 УПИ - облагаема част“ с ДО - 3 740.00 лв., ДДС - 748.00 лв., и обща стойност - 4 488.00 лв.

Стойността на фактура № 11644/17.01.2024 г. /85 628.70 лв./ съответства на данъчната оценка на заменения имот /магазина/.

„Средец“ ООД е придобило поземления имот през 2010 г. от „Стенстрой Инженеринг“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], съгласно НА № 10 от 16.11.2010 г. За доставката е издадена фактура № [ЕГН]/16.11.2010 г. с ДО - 148 251,91 лв. и ДДС - 29 650.38 лв., по която ревизираното лице е ползвало данъчен кредит през м. 11.2010 г. УПИ е осчетоводен по с-ка 201 - земи /терени/ с цена на придобиване - 152 530.46 лв., като освен разходите по фактурата са включени и разходи за нотариална такса /424.00 лв./, такса за вписване в имотен регистър /148,25 лв./ и 2.5% местен данък /3 706,30 лв./.

Издадени са разрешение за строеж № 038/26.05.2011 г. и удостоверение за въвеждане в експлоатация на сградата № 441/13.06.2018 г. от главния архитект на район „Б.“ - СО. Сградата е заведена по с/ка 2032 /сгради/ с цена на придобиване - 492 722,90 лв. Ревизираното лице е представило счетоводна справка за разходите, от които е формирана стойността на сградата. Представени са разходооправдателни документи на обща стойност - 492 722,90 лв., в това число фактури на обща стойност - 488 936.90 лв., по които е ползван пълен данъчен кредит в размер на 97 787,38 лв. и документи за платени такси за разрешение за строеж в размер на 3 786,00 лв., по които не е ползван данъчен кредит.

Установено е, че към датата на замяната /19.12.2023 г./ са изтекли 60 месеца от датата на въвеждането в експлоатация на сградата /13.06.2018 г./ и същата не е нова за целите на ЗДДС, по смисъла на §1, т. 5 от ДР на ЗДДС. Ревизираното лице е изчислило прилежащ терен към сграда по смисъла на дефиницията в § 1. т. 6 от ДР на ЗДДС в размер на 417 кв.м. Съгласно чл. 45, ал. 7 от ЗДДС, в случаите на доставка на сграда, която не е нова, с прилежащ терен, доставчикът може да избере тя да бъде облагаема. Ревизираното лице не се е възползвало от правото на избор и е фактурирало сградата с прилежащия терен от 417 кв. м. като освободена доставка.

Според чл. 45, ал. 5, т. 1 от ЗДДС, прехвърлянето на право на собственост върху УПИ по смисъла на Закона за устройство на територията /ЗУТ/, с изключение на прилежащия терен към сгради, които не са нови, е облагаема доставка. Предвид тази норма доставката на УПИ от 340 кв. м. е фактурирана като облагаема.

Следователно при замяната ревизираното лице е фактурирало два вида доставки:

- освободена доставка на сградата и прилежащия терен от 417 кв. м. с ДО - 81 140.70 лв. и ДДС - 0.00 лв.;

- облагаема доставка на УПИ от 340 кв. м., с ДО - 3 740,00 лв. и ДДС - 748.00 лв.

И за двата вида доставки /освободената и облагаемата/ органите по приходи са обосновавали отклонение от данъчно облагане и начисляване от дружеството на пълния размер на дължимия ДДС.

Относно облагаемата доставка на УПИ от 340 кв. м.:

Ревизиращите са посочили, че при бартер по смисъла на чл. 130 от ЗДДС цената се определя съгласно чл. 26, ал. 7 от ЗДДС. В този случай, когато възнаграждението е определено изцяло или

частично в стоки или услуги, без страните да са му придали парично изражение, данъчната основа на всяка от доставките към датата на възникване на данъчното събитие е данъчната основа при придобиването или себестойността на предоставената стока.

В случая цената на придобиване на УПИ от 757 кв. м. е 148 251.91 лв. На тази база е изчислена цена на придобиване на 1 кв. м - 195.84 лв. и съответно цена на придобиване на 340 кв. м - 66 585,60 лв.

На основание чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 130 от ЗДДС, чл. 26, ал. 7 от ЗДДС и чл. 45, ал. 5, т. 1 от ЗДДС, за регистрираното лице е възникнало задължение да начисли през м. 12.2023 г. ДДС в размер на 13 31 7.12 лв. за цената на придобиване - 66 585.60 лв., на 340 кв. м от УПИ. С ф-ра № 11644/17.01.2024 г. за УПИ от 340 кв. м., който не е прилежащ терен, от дружеството е начислен ДДС в размер на 748.00 лв. при ДО - 3 740.00 лв. За разликата от 63 118.60 лв. е доначислен с РА ДДС в размер на 12 623.72 лв.

Относно освободената доставка на сградата с прилежащия терен от 417 кв.

м.:

Съобразено е, че при замяната ревизираното лице е избрало доставката на сградата и прилежащия към нея терен да е освободена, съгласно чл. 45, ал. 3 от ЗДДС. За построяването на сградата е ползван данъчен кредит в размер на 97 787.38 лв., а при покупката на прилежащия терен – в размер на 16 333.05 лв. Д. кредит за прилежащия терен е изчислен като общият размер на ползвания за земята данъчен кредит от 29 650,38 лв. е разделен на 757 кв. м. Получена е сума за един кв. м. - 39.168 лв., която е умножена по 417 кв. м. /29 650.38 лв. : 757 кв. м. = 39.168 лв./кв. м. x 417 кв. м. = 16 333.05 лв./.

След като ревизираното лице е ползвало право на данъчен кредит за покупката на земята и за построяването на сградата и след това е избрало да ги използва за освободени доставки, приложение намира чл. 79, ал. 2 от ЗДДС. Според тази норма регистрирано лице, което изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за придобита от него стока или получена услуга, при извършване на последваща доставка на стоката или услугата, за която не е налице право на приспадане на данъчен кредит, дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит. В случая приложение намира формулата от чл. 79, ал. 3, т. 1, б. „а“ от ЗДДС: $ДД = НДДС \times 1/20 \times БГ$. където:

- ДД е дължимият данък;
- НДДС - начислен ДДС при придобиване или изграждане на имота;
- БГ - броят на годините от настъпване на обстоятелството по ал. 1 и 2, включително годината на настъпване на обстоятелството, до изтичане на 20-годишния срок, считано от началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че имотът не е използван повече от една година след годината на упражняване правото на данъчен кредит.

Ревизиращите са определили показател БГ за прилежащия терен „7 години“, като са съобразили, че имотът е придобит през 2010 г. В тази година започва да тече 20-годишния срок, който изтича през 2029 г. До 2023 г. са изтекли 13 години и съответно - до изтичането на 20-годишния срок остават 7 години. Начисленият ДДС при придобиване на прилежащия терен е 16 333.05 лв. и съгласно формулата на чл. 79, ал. 3, т. 1, б. „а“ от ЗДДС ревизираното лице е следвало да начисли при замяната ДДС от 5 716,57 лв. / $ДД = 16333.05 \times 1/20 \times 7 = 5\,716,57$ лв./.

За сградата е определен показател БГ „15 години“, като е съобразено, че е въведена в експлоатация през 2018 г. 20-годишният срок започва да тече от 2018 г. и изтича през 2037 г., т.е. до 2023 г. /когато е извършена замяната/, са изтекли 5 г. и до изтичането на 20-годишния срок остават 15 г. Начисленият ДДС при изграждането на имота е 97 787.38 лв. и съгласно формулата

на чл. 79, ал. 3, т. 1, б. „а“ от ЗДДС ревизираното лице е било длъжно да начисли при замяната ДДС в размер на 73 340,54 лв. $97\,787,38 \times 1/20 \times 15 = 73\,340,54$ лв./.

Начисляването на данък по чл. 79, ал. 2 от ЗДДС се извършва в данъчния период, през който е възникнало съответното обстоятелство, чрез съставяне на протокол за дължимия данък и отразяването му в дневника за продажбите и СД за този данъчен период, съгласно чл. 79, ал. 4 от ЗДДС. Протоколът по чл. 79, ал. 4 от ЗДДС за начисляване на дължимия данък е следвало да бъде отразен в колона 12 „Начислен ДДС за доставки по колона 11 и начислен данък (20%), предвиден в закона в други случаи“ на дневника за продажбите (чл. 66, ал. 9 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС). Ревизираното лице не е извършило корекция на ползвания данъчен кредит през м. 12.2023 г. /месеца на замяната/, нито в следващите отчетни периоди.

Предвид изложеното, на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 79, ал. 2 и ал. 3 от ЗДДС и чл. 79, ал. 4 от ЗДДС с РА е начислен ДДС в размер на 79 057.11 лв. за данъчен период м. 12.2023 г.

1.2. През м. 08.2023 г. е отказан данъчен кредит в размер на 14 600.00 лв. по четири фактури, с предмет на доставката „полагане на асфалт“, издадени от „МЕГЪНС МАРКЕТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. На ревизираното лице е указано, чрез връчване на искане за представяне на документи и писмени обяснения, да представи всички придружаващи фактурите документи, писмени обяснения за обстоятелствата, свързани с извършването на доставките, въз основа на какви критерии е избран процесният доставчик и др.

Представени са фактурите от „Мегънс Маркет“ ЕООД, договор за поръчка за полагане на асфалт от 14.08.2023 г., анекс от 23.08.2023 г., приемо-предавателен протокол от 25.08.2023 г., банкови извлечения за извършени плащания по фактурите и писмени обяснения от 16.10.2024 г., подписани от управителя на „Средец“ ООД. В писмените обяснения се сочи, че с „Мегънс Маркет“ ЕООД е подписан договор за полагане на два пласта асфалт на 1 400 кв. м., в десетдневен срок, при цена 45.00 лв. на кв. м. без ДДС. Твърди се, че асфалтирането е извършено в срок и е прието с протокол от 25.08.2023 г. Доставката на материалите и полагането на асфалта е извършено изцяло от „Мегънс Маркет“ ЕООД. Ревизираното лице не е представило изисканата информация за критериите, по които е избрало „Мегънс Маркет“ ЕООД за свой доставчик.

Установено е, че договорът между „Средец“ ООД и „Мегънс Маркет“ ЕООД е за полагане на асфалт два пласта: първи пласт блиндер 6 см. и втори пласт АС 11 износващ пласт на 1400 кв. м., при цена 45,00 лв. без ДДС за кв. м. Според чл. 3.1.2 от договора, приемането на изпълнението се удостоверява с подписване на двустранен приемо-предавателен протокол. Определено е възнаграждение от 63 000.00 лв. без ДДС и задължение за превеждането му по банков път, без указан номер на банкова сметка /чл. 2/. С анекс от 23.08.2023 г. е променен размерът на възнаграждението на 73 000,00 лв. без ДДС.

Установено е, че договорът, анексът и приемо-предавателният протокол са подписани от управителите Л. Тиков за „Средец“ ООД и К. И. за „Мегънс Маркет“ ЕООД. Констатирано е несъответствие на подписа на К. И. със спесимена на подписа на това лице. Установено е, че К. В. И. е починал на 16.06.2023 г., което е преди датите на договора от 14.08.2023 г., анекса от 23.08.2023 г. и приемо-предавателния протокол от 25.08.2023 г. Формиран е извод за представени частни документи без достоверна дата.

Установено е също, че плащането по фактурите не е по сметка на „Мегънс Маркет“ ЕООД, а е извършен превод по банкова сметка на трето лице - „Скара На Корем 2021“ ООД с ЕИК[ЕИК], със съдружници Н. Д. Д. и Т. П. Д.. Управител на това дружество е Н. Д. Д., а дружеството е със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица].

Последната подадена СД по ЗДДС от „Мегънс Маркет“ ЕООД е за м. 05.2023 г., като същата е с нулеви стойности. За м. 08.2023 г. и след това не са подавани дневници за продажби и СД по ЗДДС, съответно процесните фактури не са намерили отражение като начислен данък в отчетните регистри по ЗДДС. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 01.06.2024 г.

С Решение № 645 от 02.05.2024 г. на СГС, във връзка с образувано дело № 2122 от 2023 г., е постановено прекратяване на „Мегънс Маркет“ ЕООД. Решението е във връзка с предявен иск от Прокуратурата против „Мегънс Маркет“ ЕООД на основание чл. 155, т. 3 от ТЗ за прекратяване на ответното дружество поради обстоятелството, че законният представител и управител К. В. И. е починал на 16.06.2023 г. и дружеството е останало повече от три месеца без вписан управител.

За ликвидатор е била назначена А. М. и ревизиращите са адресирали до същата искане за представяне на документи и обяснения. А. М. е заявила, че е била в обективна невъзможност да приема и изпълнява функциите на ликвидатор на посоченото дружество. Не е представила в Търговския регистър съгласно чл. 266, ал. 3 от ТЗ нотариално заверена декларация - съгласие да бъде ликвидатор и образец от подписа. В обясненията на А. М. се сочи, че последният подаден ГФО на „Мегънс Маркет“ ЕООД е за 2022 г. и е подаден от М. Б.- К. - в качеството на съставител. Счетоводното обслужване на „Мегънс Маркет“ ЕООД се е водило в [населено място], дружеството не е имало назначени лица по трудов договор, дейността е била търговия с хранителни продукти в наето помещение в [населено място]. Работещ в търговския обект е бил собственикът К. И.. Незабавно след смъртта му е прекратено счетоводното обслужване и счетоводителят не съхранява първични счетоводни документи.

Предвид гореизложеното органите по приходите са обосנוвали недобросъвестно поведение на ревизираното лице, след като не е взело всички възможни разумни мерки, за да се увери, че не участва в ДДС злоупотреба.

На основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, предвид установената при ревизията липса на доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС по фактури, издадени от „Мегънс Маркет“ ЕООД, е отказан данъчен кредит в размер на 14 600.00 лв.

2. Относно ЗКПО:

За 2023 г. „Средец“ ООД декларира общо приходи в размер на 991 582.73 лв., разходи в размер на 1 623 067.87 лв., счетоводен финансов резултат - счетоводна загуба от 631 485.14 лв., и данъчен финансов резултат - загуба в размер на 631 086.36 лв. При ревизията е установен данъчен финансов резултат - загуба в размер на 61 849.85 лв. Не е установен данък за ефективно внасяне.

2.1. На основание чл. 81 от ЗКПО, във връзка с чл. 78 от ЗКПО, чл. 24 от Закона за счетоводството /ЗСч/ и СС 18 „Приходи“, счетоводният финансов резултат за 2023 г. е увеличен с 347 820.00 лв. - неотчетени приходи при замяната на несходни активи.

Органите по приходите са се позовали на констатациите в частта по ЗДДС във връзка със замяна на жилищна сграда и дворно място в [населено място] с магазин в [населено място], документирана с НА № 13 от 19.12.2023 г.

Прието е, че с тази сделка са заменени несходни активи /такива с различна същност и предназначение/ между свързани лица по смисъла на § 1, т. 3, буква „г“ от ДР на ДОПК.

Установено е, че данъчната оценка на имота в [населено място] е 70 680.30 лв., а на този в [населено място] - 85 628.70 лв.

Ревизираното лице е представило на органите по приходите експертни оценки за определяне на пазарната стойност на недвижимите имоти, извършени от А. Р. - независим оценител, със сертификат за оценителска правоспособност №100101250/14.12.2009 г. от К. на независимите оценители в България за оценка на недвижими имоти. Определена е пазарна стойност към 19.12.2023 г. на жилищната сграда, ведно с прилежащо дворно място в размер на 449 100.00 лв., а на магазина - 432 700.00 лв. Посочено е, че е приложен методът на сравнимите неконтролирани цени, като е използван пазарен /сравнителен/ оценъчен подход в съответствие с методите на Наредба №Н-9 от 14.08.2006 г.

Във връзка със замяната ревизираното лице е издало на физическото лице /управител/ фактура № [ЕГН]/17.01.2024 г. с ДО - 85 628.70 лв. и ДДС - 748.00 лв., като данъчната основа е равна на данъчната оценка на получения в резултат на замяната недвижим имот. Отчело е по К-т на с/ка 706 приходи от продажба на ДМА в размер на 84 880.70 лв.

Органите по приходите са посочили, че съгласно чл. 3.4. от СС 18 „Приходи“, при продажба на

стоки или извършване на услуги в замяна на несходни стоки или услуги размяната се разглежда като сделка, която създава приход. Приходът се определя по справедливата стойност на получените стоки или услуги, коригирана със сумата на всички преведени парични средства. В чл. 2 на СС 18 е регламентирано, че „справедлива стойност“ е сумата, за която един актив може да се размени или един пасив може да се уреди между информирани и желаещи страни, в пряка сделка помежду им.

Справедливата стойност на получения недвижим имот - магазин е определена от експерт-оценител на 432 700,00 лв. и същата се отличава от отчетените приходи от замяната на недвижимия имот в [населено място] - в размер на 84 880.70 лв. Разликата между двете стойности е 347 820.00 лв., която сума не е пренебрежимо малка.

Съгласно чл. 5.1 от СС 16 ДМА, когато дълготраен материален актив е получен в резултат на замяна или частична замяна срещу друг несходен дълготраен материален актив или други активи, цената на придобиване се определя по справедливата стойност на получения актив, която е еквивалентна на справедливата стойност на отдадения актив, коригирана с всички прехвърлени парични средства. Възникналата разлика между цената на придобиване на получения актив и сумата от балансовата стойност на отдадения актив и всички прехвърлени парични средства, се отчита като печалба или загуба.

Съгласно чл. 78 от ЗКПО, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година, съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчнозадълженото лице.

Предвид изложеното, на основание чл. 81 от ЗКПО, във връзка с чл. 78 от ЗКПО и чл. 24 от Закона за счетоводството и СС 18 „Приходи“, счетоводният финансов резултат е увеличен с 347 820.00 лв. /432 700.00 лв. - 84 880,00 лв. = 347 820.00 лв./, т.е. приходите, които е следвало да бъдат отчетени през отчетната 2023 година във връзка с извършената замяна на несходни активи.

2.2. На основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО, във връзка със СС 16 ДМА, счетоводният финансов резултат е увеличен с 217 266.51 лв. - начислени разходи по сч. сметки 601 и 602, които впоследствие са отнесени по функционално предназначение по сч. сметка 611 и са отчетени като текущи разходи за 2023 година.

При ревизията е установено, че през 2023 г. дружеството е отчетело като текущи разходи такива, които водят до увеличаване на балансовата стойност на актив - недвижим имот в [населено място], кв. О.. Тези разходи са общо в размер на 217 266.51 лв. и са осчетоводени по с/ка 601 и 602, след това са отнесени по функционално предназначение по с/ка 611 и са отчетени като текущи разходи за 2023 г.

Органите по приходи са се позовали на чл. 6.1. и чл. 6.2. от СС 16 ДМА. Съгласно чл. 6.1. от СС 16 ДМА, с последващите разходи, свързани с отделен материален дълготраен актив, се коригира балансовата стойност на актива, когато е вероятно предприятието да има икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на съществуващия актив, т.е. над тези от първоначално предвидените. Съгласно чл. 6.2. от СС 16 ДМА, разходите, които водят до подобряване на бъдещите икономически изгоди, са: а) изменение на отделен актив, за да се удължи полезният срок на годност на актива или да се увеличи производителността му; б) осъвременяване на машинни части, за да се постигне значително подобряване на качеството на продукцията и или услугите; в) разширяване на възможностите за нови продукти и/или нови услуги; г) въвеждане на нови производствени процеси, които дават възможност за съкращаване на производствените разходи; д) икономически по-изгодна промяна във функционалното предназначение на актива.

Процесните разходи са свързани с реконструкция на сграда в [населено място], кв. О., ПИ 68134.509.1603 и са за: полагане на циментова замазка, изграждане на асансьорна шахта и теренни стъпала, демонтаж и монтаж на стенни панели и монтаж на ламаринена окомплектовка, доставка на ламарина за стъклена фасада, доставка и монтаж на алуминиеви прозорци и врати,

изработка, доставка и монтаж на автоматични плъзгащи се двукрили врати, технически проекти за смяна на предназначението на надземен етаж и пристрояване на покрита остъклена тераса, стълбище и стоманобетонова асансьорна шахта и др.

При отчитането на тези разходи като „текущи“ е нарушен принципът за съпоставимост между приходи и разходи, тъй като през следващите периоди ще се получат изгодите от използването на реконструирания актив. Принципът на „съпоставимост на приходите и разходите“ предвижда разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, да се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите - да се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тях.

Съгласно чл. 63 от ЗКПО, данъчната амортизируема стойност на актив, наличен в данъчния амортизационен план, се увеличава с последващите разходи, които съгласно счетоводното законодателство водят до бъдещи икономически изгоди, свързани с данъчния амортизируем актив. Разпоредбата на чл. 67 от ЗКПО регламентира, че счетоводните разходи, формиращи данъчен амортизируем актив, включително последващите разходи, не се признават за данъчни цели.

На основание чл. 77, ал. 1 и чл. 67 от ЗКПО и във връзка със СС 16 ДМА, с РА е извършено преобразуване на счетоводния финансов резултат за 2023 г. с 217 266.51 лв., представляващи разходите за реконструкция, ремонт и модернизация на сграда в [населено място], кв. О..

2.3. Не е признато извършеното намаление на счетоводния финансов резултат с разходи за амортизации за 2023 г. в размер на 4 150.00 лв., на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО, във връзка с чл. 62 от ЗКПО.

При ревизията е установено, че СФР е намален по реда на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от 35 243,92 лв. - начислени годишни данъчни амортизации. В посочената сума са включени данъчни амортизации за асфалтова площадка „Битак“ в размер на 1 716.67 лв. и данъчни амортизации за асфалтова площадка на [улица] в размер на 2 433.33 лв.

По отношение на двете асфалтови площадки е установено, че стойността им като ДМА трета категория е определена въз основа на фактури, издадени от „Кварц Дизайн България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „Мегънс Маркет“ ЕООД.

Ревизиращите са съобразили установеното в частта по ЗДДС за липса на доставки по фактурите от „Мегънс Маркет“ ЕООД. Взели са предвид, че при предходна ревизия на „Средец“ ООД, приключила с РА № Р-22221020007065-091-001/13.05.2021 г., е доказано, че фактурите от „Кварц Дизайн България“ ЕООД не документират реално извършени доставки.

Фактурите от тези две дружества не са пряко осчетоводени като разход, а въз основа на тях са формирани данъчни амортизируеми активи, за които през 2023 г. е начислена амортизация. Така формираните активи не отговарят на изискванията за данъчни дълготрайни материални активи по смисъла на чл. 50 от ЗКПО и СС 16, тъй като не е доказана историческата цена на актива като надеждна и реално заплатена, съответно - получена и отразена от доставчика. Не се доказва и „документална обоснованост“ по смисъла на чл. 10 от ЗКПО.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО, във връзка с чл. 62 от ЗКПО, данъчно признатите амортизации за 2023 г. са намалени със 4 150.00 лв. - стойност на начислената данъчна амортизация за посочените асфалтови площадки.

При тези формиращи от органите по приходите изводи с РА са коригирани декларираните резултати по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за м. 08.2023 г. и за м. 12.2023 г. - вследствие допълнително начислен ДДС в размер на 91 626.23 лв. и непризнат данъчен кредит в размер на 14 600,00 лв., като са начислени лихви 16 352,53 лв., установена е данъчна загуба за 2023 г. в размер на 61 849.85 лв. - при декларирана данъчна загуба 631 086.36 лв., вследствие на увеличение на счетоводния финансов резултат с неотчетени приходи от замяна на недвижим имот в размер на 347 820.00 лв., отчетени в нарушение на счетоводното законодателство разходи за подобрене на недвижим имот в размер на 217 266.51 лв. и непризнати данъчни амортизации - в размер на 4 150.00 лв.

РА е оспорен пред директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП, който го е потвърдил изцяло с

Решение № 449 от 02.05.2025 г., като е приел за обосновани и доказани изложените в РА и РД обстоятелства и е стигнал до извод, че правилно е приложен материалният закон.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба пред Административен съд София-град, във връзка с което е образувано настоящото съдебно производство.

По делото е представена цялата административна преписка, включително съставените документи в хода на ревизията - ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, както и доказателства за компетентност на ревизиращите органи.

Назначена е съдебно-счетоводна експертиза, по която вещото лице С. К. е изготвила заключение.

Експертът е стигнала до заключение, че по изискванията на СС 18 Приходи заменените активи – сграда в [населено място] с прилежаща земя и магазин в [населено място], [жк], [улица], са несходни активи. Правилно и с верните стойности са направени счетоводните записвания за отписване на продадените/заменени активи земя и сграда от патримониума на „Средец“ ООД и тези операции имат смисъл на разход (отчетна стойност). Правилно от счетоводна гледна точка е осчетоводена издадената фактура в правилните счетоводни сметки, като кореспонденции. В правилните счетоводни сметки е заприходен замененият актив магазин. Посочено е, че с оглед че сумата на издадената фактура е различна от справедлива цена/пазарна цена, то счетоводната операция технически вярна е с неправилна стойност. Заприходеният заменен актив магазин също като стойност не съответства на посочената в оценката такава.

Въз основа на горните аргументи е прието, че неправилно са направени счетоводните записвания между свързани лица по извършен бартер от „Средец“ ООД и замяна като продавач на земя и сграда и получаващ магазин.

Съдът намира, че отговорът на първия въпрос от експертизата е неотносим, доколкото формулировката му от жалбоподателя не намира опора в материалния закон и материалите по делото и посочената от него стойност на имота няма връзка с предмета на спор. Въпреки това при анализа си вещото лице сочи, че в амортизационния план се установява балансова стойност на актива от 404 032,76 лева, която е с 19 708,92 по-голяма от балансовата стойност при вярно начислена амортизация за целия срок. Тази разлика е точно размера на амортизация за срок от една година, което показва, че в аналитичен регистър - амортизационен план към 31.12.2023 г. не е отчетена амортизация за цяла една година. Балансовата стойност, която отписва дружеството, отнасяща се за сградата, е и посочената от органа по приходите, като е в размер на 384323,84 лева, следователно при извършените изчисления във връзка с издаване на РА органите по приходите са ползвали посочената от дружеството балансова стойност на имота.

Представеното заключение не е надлежно оспорено от страните и се кредитира от съда като професионално и безпристрастно изготвено. Същото ще бъде конкретно анализирано по-долу при формиране на изводите на съда.

По делото е назначена съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице Б. Т., който е представил заключение след извършен оглед на място на обекта, предмет на изследване - сграда в кв. О.. В същото е посочил, че при извършените СМР е засегната конструкцията на сградата при направата на асансьорна стоманобетонова клетка. При изпълнението е изрязана част от плочата на товарната рампа и е изпълнена асансьорна клетка, която има ролята и на укрепителна стена за плочата, след което от двете страни на асансьора са изградени стоманобетонкови стълбища за достъп до сутерена и първи етаж. В изпълнението на останалите видове СМР като: смяна на външна дограма, направа на облицовка по стените с термопанели, остъкляване с алуминиева дограма на товарна рампа с покритие с ламарина, доставка и монтаж на двойни плъзгащи врати и монтаж на ламаринена окомплектовка, не се засяга конструкцията на сградата.

Застъпва становище, че извършените СМР по пристрояване на покрита остъклена тераса, стълбище и стоманобетонова асансьорна шахта, изграждане на асансьорна шахта и теренни стъпала, както и доставка и монтаж на алуминиеви прозорци и врати, изработка, доставка и монтаж на автоматични плъзгащи се двукрили врати, представлява преустройство/реконструкция

на част от сградата, доколкото при изпълнението се засяга строителната конструкция и се изпълняват нови конструктивни елементи, като носещите стоманобетонени стени на асансьорната шахта, и се променят техническите характеристики на помещенията на първи етаж. Всички останали строителни дейности - полагане на циментова замазка, демонтаж и монтаж на стенни панели, доставка на ламарина за стъклена фасада, представляват текущ ремонт, с който се поддържа в изправност сградата, без да се засяга конструкцията на същата и да се променя натоварването на помещенията.

Заклучението на СТЕ не е оспорено от страните и се кредитира от съда като компетентно и безпристрастно изготвено, поради което ще бъде обсъдено по-долу в настоящите мотиви.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК срещу ревизионен акт в частта, в която е обжалван по административен ред, от лице с право и интерес от оспорване като неблагоприятно засегнато, поради което жалбата е процесуално допустима, като изпълнила абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК при съдебното обжалване на ревизионен акт.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, при разглеждане на жалба срещу ревизионен акт съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Предмет на оспорване в настоящото производство е Ревизионен акт РА/ № Р-22221024003061-091-001/13.02.2025 г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията, и Д. С. С. - ръководител на ревизията, с който са коригирани декларираните резултати по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за м. 08.2023 г. и за м. 12.2023 г. - вследствие допълнително начислен ДДС в размер на 91 626.23 лв. и непризнат данъчен кредит в размер на 14 600,00 лв., като са начислени лихви 16 352,53 лв., по ЗКПО е установена данъчна загуба за 2023 г. в размер на 61 849.85 лв. - при декларирана данъчна загуба 631 086.36 лв., вследствие на увеличение на счетоводния финансов резултат с неотчетени приходи от замяна на недвижим имот в размер на 347 820.00 лв., отчетени в нарушение на счетоводното законодателство разходи за подобрене на недвижим имот в размер на 217 266.51 лв. и непризнати данъчни амортизации - в размер на 4 150.00 лв.

РА е издаден от възложителя на ревизията и нейния ръководител съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, като възложителят С. Т. К., на длъжност началник на сектор при ТД на НАП С., е оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-404/27.05.2024 г. на директора на ТД на НАП С.. Ревизиращият екип, включително ръководителят на ревизията - Д. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., е определен със заповедта за възлагане на ревизията.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и е със съдържанието, предвидено с чл. 120, ал. 1 от ДОПК - РА е мотивиран с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа разпоредителна част в табличен вид с посочване на вид на задължението, основание, период и размер. Същият е мотивиран и с подробно изложените констатации в РД, който е неразделна част от него на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, което се потвърждава, както от представените по делото доказателства, така и от служебно извършената от съда справка в публичния електронен регистър на доставчика на удостоверителни услуги по чл.28 ЗЕДЕУУ, в който регистър съобразно чл. 25, ал. 5 ЗЕДЕУУ и задължението си по чл. 22, т. 4

ЗЕДЕУУ, доставчикът на удостоверителни услуги публикува удостоверенията по чл. 24 ЗЕДЕУУ, което публикуване е форма на самото издаване на удостоверение по чл. 24 ЗЕДЕУУ – арг. чл. 25, ал. 5 ЗЕДЕУУ. Поради което РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК, като подписан с квалифициран електронен подпис от органите по чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

Ревизията е възложена и проведена при спазване на процесуалния закон - ДОПК. Обхватът ѝ е определен със ЗВР и за извършените процесуални действия са съставени съответни протоколи, които са приложени по преписката, която е приобщена към делото. Спазени са сроковете за извършването ѝ по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 ДОПК, след надлежно удължаване на срока за това с горепосочените заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия. РД е издаден от ревизиращия екип в срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК.

По материалната законосъобразност на акта:

На основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдът решава делото по същество, като може да отмени изцяло или частично ревизионния акт, да го измени в обжалваната част или да отхвърли жалбата. С оглед разпоредбата на чл. 160, ал. 3 от ДОПК, съдът дължи произнасяне по същество и в случаите, когато отменя РА като незаконосъобразен на посоченото от органа по приходите основание.

1. Относно приложението на ЗДДС:

В случая липсва спор между страните по фактите. Спорът е правен и касае, на първо място, установения от ревизиращите органи ДДС за довясяне в резултат от прехвърлителна сделка, която частично е освободена от облагане с ДДС, но за която е ползван данъчен кредит.

В тази връзка правилно органите по приходите са приложили чл. 86, ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 79, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 от ЗДДС.

Съгласно чл. 79, ал. 2 ЗДДС, регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, съответно изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за получена услуга, при извършване на последваща доставка на стоката или услугата, за която не е налице право на приспадане на данъчен кредит, дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит. В ал. 3 от с.з. в хипотезата на б. "а", която се прилага във връзка с ал. 2, за стоките и услугите, които са или биха били дълготрайни активи, за целите на ал. 1 и 2 лицето дължи данък в размер, определен по следната формула: $ДД = НДДС \times 1/20 \times БГ$, когато се касае за недвижимите имоти, за които при придобиването или изграждането е приспаднал изцяло данъчен кредит, тъй като лицето е възнамерявало да ги използва в рамките на независимата си икономическа дейност само за доставки, за които има право на приспадане на данъчен кредит.

В настоящия случай предмета на сделката са недвижими имоти, които безспорно попадат в понятието за ДМА. От една страна се прехвърля обект в сграда, а от друга - поземлен имот и сграда в него. Сделката е замяна, като първият имот - собственост на управителя на „Средец“ ООД, се прехвърля на дружеството срещу ПИ и сградата в [населено място], които са собственост на „Средец“ ООД.

Безспорно е, че при закупуване на поземления имот и изграждане на сградата в него от дружеството е ползван данъчен кредит в размер на 29 650.38 лв. за имота и в размер на 97 787.38 лв. за изграждането на сградата. Не се спори също така, че при замяната жалбоподателят е третирал сделката като частично освободена от облагане относно сградата и прилежащия ѝ терен. След като за придобиване на актива е ползван данъчен кредит, но същият не е използван за извършване на последваща облагаема доставка, то правилно органите по приходите са приложили чл. 79, ал. 2 и 3 от ЗДДС. Предвид разпоредбите на пар. 1, т. 5 и т. 6 от ДР на ЗДДС, дефиниращи понятията „нова сграда“ и „прилежащ терен“, правилно е определена прилежащата на сградата част от поземления имот, като е определен ДДС за облагаемата част от доставката само за останалата част от терена, на основание чл. 45, ал. 3 от ЗДДС.

Във формулата, посочена по-горе, са дефинирани понятията, като БГ е броят на годините от настъпване на обстоятелството по ал. 1 и 2, включително годината на настъпване на

обстоятелството, до изтичане на 20-годишния срок, считано от началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че имотът не е използван повече от една година след годината на упражняване правото на данъчен кредит. ДД е дължимият данък, а НДДС - начислен ДДС при придобиване или изграждане на имота.

Формулата е приложена правилно, като са изчислени коректно всички нейни елементи, съобразно с настоящия случай, като се вземат предвид годината на процесната сделка - договор за замяна, годината на придобиване на ПИ, съответно на въвеждане в експлоатация на сградата, начисления ДДС с фактурите, издадени от доставчиците на „Средец“ ООД, и е определен данъкът, който дружеството е следвало да начисли на основание чл. 79, ал. 2 от ЗДДС за м. 12.2023 г., когато е извършена сделката, представляваща обстоятелство по чл. 79, ал. 2 от ЗДДС.

Протокол по чл. 79, ал. 4 от ЗДДС за начисляване на дължимия данък е следвало да бъде отразен в колона 12 „Начислен ДДС за доставки по колона 11 и начислен данък (20%), предвиден в закона в други случаи“ на дневника за продажбите (чл. 66, ал. 9 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС). Ревизираното лице не е извършило корекция на ползвания данъчен кредит през м. 12.2023 г. /месеца на замяната/, нито в следващите отчетни периоди.

Предвид изложеното, на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 79, ал. 2 и ал. 3 от ЗДДС и чл. 79, ал. 4 от ЗДДС, с РА правилно и законосъобразно е начислен ДДС в размер на 79 057.11 лв. за данъчен период м. 12.2023 г.

По отношение на облагаемата доставка на УПИ от 340 кв. м. ревизиращите правилно са приложили чл. 130 от ЗДДС, съгласно който цената се определя по чл. 26, ал. 7 от ЗДДС. Съгласно последната норма, когато възнаграждението е определено изцяло или частично в стоки или услуги, без страните да са му придали парично изражение, данъчната основа на всяка от доставките към датата на възникване на данъчното събитие е данъчната основа при придобиването или себестойността на предоставената стока, а в случаите на внос - на данъчната основа при вноса или на направените преки разходи за извършване на предоставената услуга. Използвана е документално доказаната цена на придобиване на имота, като е изчислена цената на кв.м., а оттам и цената на частта, която не е прилежаща към сградата. Изчислен е ДДС в размер на 13 31 7.12 лв. за цената на придобиване - 66 585.60 лв. на 340 кв. м от УПИ. С ф-ра №11644/17.01.2024 г. за УПИ от 340 кв. м., който не е прилежащ терен, е начислен ДДС в размер на 748.00 лв. при ДО от 3 740.00 лв. С оглед на това за разликата от 63 118.60 лв. правилно и законосъобразно с РА е доначислен ДДС 12 623.72 лв. за м. 12.2023 г.

На следващо място, с РА е отказан данъчен кредит за м. 08.2023 г. по 4 фактури, издадени от „Мегънс Маркет“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], в размер на 14 600.00 лв., с предмет на доставката „полагане на асфалт“.

Представени са фактурите от „Мегънс Маркет“ ЕООД, договор за поръчка за полагане на асфалт от 14.08.2023 г., анекс от 23.08.2023 г., приемо-предавателен протокол от 25.08.2023 г., банкови извлечения за извършени плащания по фактурите и писмени обяснения от 16.10.2024 г., подписани управителя на „Средец“ ООД.

Договорът от 14.08.2023 г., анексът от 23.08.2023 г. и приемо-предавателният протокол от 25.08.2023 г., подписани от управителя на „Мегънс Маркет“ ЕООД - К. И., са оспорени по реда на чл. 193 от ГПК от ответника, във връзка с което жалбоподателят е заявил, че няма да се ползва от тях и не възразява да се изключат от доказателствената съвкупност по делото. В резултат от това съдът изключва от доказателствения материал по делото договор за поръчка на полагане на асфалт от 14.08.2023 г., находящ се на л. 201 /лице/ от делото, анекс към договор за поръчка за полагане на асфалт от 23.08.2023 г., находящ се на л. 201 /гръб/ от делото, както и приемателно-предавателен протокол от 25.08.2023 г., находящ се на л. 206 от делото, поради което няма да бъдат обсъждани при формиране на съдебното решение.

В представени в хода на ревизията писмени обяснения управителят на дружеството жалбоподател сочи, че с „Мегънс Маркет“ ЕООД е подписан договор за полагане на два пласта

асфалт на 1 400 кв. м. в десетдневен срок при цена 45.00 лв. на кв. м. без ДДС. Твърди се, че асфалтирането е извършено в срок и е прието с протокол от 25.08.2023 г., като доставката на материалите и полагането на асфалта е извършено изцяло от „Мегънс Маркет“ ЕООД.

Предвид изключването на горепосочените документи от материалите по делото и липсата на други, с които жалбоподателят доказва облигационните отношения с „Мегънс Маркет“ ЕООД и реалното извършване на фактурираните услуги именно от това дружество, е останало недоказано, че е възникнало данъчно събитие във връзка със същите, от които произтича правото на данъчен кредит на „Средец“ ООД.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, за признаване правото на приспадане на данъчен кредит следва да са получени стоки или услуги по облагаеми доставки. Наличието на доставка е първото условие за признаването на данъчен кредит. Понятието е легално дефинирано в чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС. Доставка е налице, когато има прехвърляне на собственост или други вещни права върху стока или извършване на услуга. Механизмът на данъка върху добавената стойност предполага наличие на реална доставка, като условие за възникване на правото на данъчен кредит, а не само документалното оформяне на стопанските операции. Съгласно чл. 25 ЗДДС, доставката, извършена от задълженото лице, се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли данъка и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит. При условие че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 ЗДДС.

Реалността на доставката, документирана с редовно издадена фактура, е основен въпрос при преценката дали е налице право на приспадане на данъчен кредит за тази доставка - чл. 6, ал. 1, чл. 25, ал. 2 и 6, чл. 68, т. 1 и 69, ал. 2 ЗДДС, съответно чл. 62, 63, 167 и 168 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и актуалната практиката на СЕС - в т. 31 от решение от 06.12.2012 г. по дело C-285/11 се сочи, че за да се установи, че на основание доставки на стоки е налице правото на приспадане на данъчен кредит, за съответното данъчнозадължено лице е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от лицето за извършване на облагаеми сделки. Съдът е задължен в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, за да определи дали съответното лице може да упражни право на приспадане на основание на споменатите доставки. Ако в резултат на тази преценка се установи, че разглежданите доставки на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани за целите на облагаемите сделки на съответното данъчно задължено лице, по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано /т. 32, 33/. Изискването за наличие на реална доставка не е допълнително въведена формалност, а е предпоставка за възникване на данъчно събитие като предпоставка за дължимост на ДДС и съответно на право на приспадане на ДДС. Респективно липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на ДК поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности.

ДОПК не съдържа особени правила относно разпределението на доказателствената тежест в производството по ревизия по общия ред на чл. 112 - 120 ДОПК, поради което субсидиарно приложение намират правилата за доказване, установени в АПК и ГПК /арг. от § 2 ДР на ДОПК/. Жалбоподателят черпи право на приспадане на данъчен кредит от спорните фактури, претендирайки го по съдебен ред след отказ за признаването му по ревизионния акт, поради което на основание чл. 154, ал. 1 ГПК и чл. 170, ал. 2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, негова е тежестта да докаже всички факти, на които основава искането си за признаване на това право, за да установи, че са изпълнени условията за възникването и упражняването му. Същият следва да проведе пълно доказване на своето оспорване, като създаде сигурно убеждение у решаващия орган в съществуването на фактите и връзките между фактите. В съответствие с

разпределението на доказателствената тежест, както административният решаващ орган, така и съдът имат правото, но и задължението да приемат за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт не е доказан.

Понятието доставка на услуга е дефинирано в чл. 9, ал. 1 от ЗДДС – „доставка на услуга е всяко извършване на услуга“. Съгласно чл. 8 от с.з., услуга по смисъла на този закон е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обращение и от чуждестранната валута, използвани като платежно средство. В контекста на гореизложеното, за да се докаже извършването на доставката на услуга, получателят следва да има доказателства за получаване на резултата от услугата и използването му в икономическата си дейност. За доказване извършването на услугата от посочения във фактурата доставчик следва да има данни относно ползваните от него кадрови, технически и материален ресурс, подизпълнител или наети лица.

В настоящия случай е безспорно, че към датите на издаване на спорните фактури управителят на дружеството доставчик е починал и липсва назначен нов такъв. В тази връзка ревизираното лице не дава информация с кое лице е договаряло и е сключило сделката, включително не е представило тази информация на органите по приходите, въпреки че изрично е изискана. Отделно от това е установено, че предметът на дейност на доставчика е търговия с хранителни продукти и физически е изпълнявана единствено от управителя, който, както се посочи, е починал преди извършване на услугите. Дружеството доставчик не разполага и с техническа обезпеченост като машини и съоръжения, с които е следвало да се извършат СМР, за които е наето. „Средец“ ООД не конкретизира как са набавени материалите за извършване на асфалтиране, в т.ч. как са доставени на обекта и кои лица физически са извършили всички тези дейности. Няма представени доказателства за транспорт или за закупуване на материали. Освен това няма данни и не се твърди от жалбоподателя, че за извършените СМР е използван подизпълнител.

Установено е също, че плащането по фактурите не е по сметка на „Мегънс Маркет“ ЕООД, а е извършен превод по банкова сметка на трето лице - „Скара На Корем 2021“ ООД, с ЕИК[ЕИК]. Последното само по себе си е индичия за липса на облигационна връзка между жалбоподателя и „Мегънс Маркет“ ЕООД, доколкото плащането на цената на услугата е основното задължение по договора на нейния получател.

На следващо място, процесните фактури не са отразени в отчетните регистри по ЗДДС на доставчика и не е начислен данък. Последната подадена СД по ЗДДС от „Мегънс Маркет“ ЕООД е за м. 05.2023 г., като същата е с нулеви стойности. За м. 08.2023 г. и след това не са подавани дневници за продажби и СД по ЗДДС. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 01.06.2024 г.

Предвид всичко гореизложено и като не се пренебрегва фактът, че към датите на извършване на процесните услуги и издаване на спорните фактури соченият доставчик е бил без представляващ, който да се подписва за дружеството и да го обвързва юридически, включително и пред наети от него физически и юридически лица – подизпълнители, съдът намира за правилен извода на ревизиращите органи, че не е доказано реалното извършване на фактурираните услуги по асфалтиране именно от посочения във фактурите издател, поради което право на данъчен кредит за начисления ДДС не възниква в полза на получателя. Следва да се отбележи, че наличието на твърдения резултат от услугите, което се доказва и чрез назначената СТЕ, не оборва горния извод, доколкото при изразеното становище за невярно посочване на доставчика фактурата е с невярно съдържание и като такава не може да служи за упражняване на право на данъчен кредит. Използването на фактури с невярно съдържание, за което получателя е бил наясно предвид гореизложените обстоятелства и извършеното плащане на трето лице без посочена причина за това, води до извод за участието му в операции, чиято цел е злоупотреба с ДДС. Последното е основание да му бъде отказан данъчен кредит съгласно практиката на Съда на ЕС – решение по дело C-80/11.

2. Относно приложението на ЗКПО:

За 2023 г. „Средец“ ООД декларира общо приходи в размер на 991 582.73 лв., разходи в размер на 1 623 067.87 лв., счетоводен финансов резултат - счетоводна загуба в размер на 631 485.14

лв., и данъчен финансов резултат - загуба в размер на 631 086.36 лв. При ревизията е установен данъчен финансов резултат - загуба в размер на 61 849.85 лв. Не е установен данък за ефективно внасяне.

2.1. На основание чл. 81 от ЗКПО, във връзка с чл. 78 от ЗКПО, чл. 24 от Закона за счетоводството /ЗСч/ и СС 18 „Приходи“ счетоводният финансов резултат за 2023 г. е увеличен с 347 820.00 лв. - неотчетени приходи при замяната на несходни активи.

Органите по приходите са се позовали на констатациите в частта по ЗДДС във връзка със замяна на жилищна сграда и дворно място в [населено място] с магазин в [населено място], документирана с НА №13 от 19.12.2023 г.

На основание чл. 78 от ЗКПО, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице. Когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните не се признават за данъчни цели.

За извършената замяна на жилищна сграда и дворно място в [населено място] с магазин в [населено място] ревизираното лице е представило на органите по приходите експертни оценки за определяне на пазарната стойност на недвижимите имоти, извършени от А. Р. - независим оценител, със сертификат за оценителска правоспособност №[ЕИК]/14.12.2009 г. от К. на независимите оценители в България за оценка на недвижими имоти. Определена е пазарна стойност към 19.12.2023 г. на жилищната сграда, ведно с прилежащо дворно място, в размер на 449 100.00 лв. и на магазина - 432 700.00 лв. Посочено е, че е приложен методът на сравнимите неконтролирани цени, като е използван пазарен /сравнителен/ оценъчен подход в съответствие с методите на Наредба № Н-9 от 14.08.2006 г.

Съгласно чл. 15 от ЗКПО, когато свързани лица осъществяват търговските и финансовите си взаимоотношения при условия, които оказват влияние върху размера на данъчната основа, отличаващи се от условията между несвързани лица, данъчната основа се определя и се облага с данък при условията, които биха възникнали за несвързани лица. В настоящия случай не е спорно, че сделката е сключена между свързани лица - търговско дружество и неговия управител. Именно това е причината относно същата да се възложи от жалбоподателя на независим оценител извършването на експертна оценка за пазарната стойност на имотите.

Данъчната оценка на имота в [населено място] е 70 680.30 лв., а на този в [населено място] - 85 628.70 лв.

Не се спори, че във връзка със замяната ревизираното лице е издало на физическото лице/управител фактура № [ЕГН]/17.01.2024 г. с ДО в размер на 85 628.70 лв. и ДДС в размер на 748.00 лв., като данъчната основа е равна на данъчната оценка на получения в резултат на замяната недвижим имот. Отчело е по К-т на с/ка 706 приходи от продажба на ДМА в размер на 84 880.70 лв. Следователно „Средец“ ООД е отчело прихода от продажбата по данъчната оценка на имотите, а не по установената въз основа на експертната оценка пазарна стойност на същите.

Съгласно чл. 24, ал. 1 и ал. 2 от Закон за счетоводството, финансовите отчети трябва да представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние и финансовите резултати от дейността на предприятието, паричните потоци и собствения капитал. Вярното и честното представяне изисква достоверно показване на ефектите от операциите, други събития и условия в съответствие с определенията и критериите за признаване на активи, пасиви, приходи и разходи, заложили в приложимите счетоводни стандарти

На основание чл. 34 от Закона за счетоводството, предприятията са длъжни да съставят финансовите си отчети на базата на Националните счетоводни стандарти. Съгласно чл. 3.4. от СС 18 „Приходи“, приет с ПМС № 46 от 21.03.2005 г., при продажба на стоки или извършване на услуги в замяна на несходни стоки или услуги размяната се разглежда като сделка, която създава приход. В случая двата имота – този в С. и този в Б., не са сходни, тъй като предназначението им е различно, видът им е различен /обект в сграда, съответно еднофамилна

къща/, единият включва и поземлен имот, а другият не. Третирането им от жалбоподателя като инвестиционни имоти /използвани с цел получаване на приход/ не променя този извод, още повече че не се представят доказателства за съпоставимост на получаваните приходи от всеки от имотите. В този смисъл е и заключението на вещото лице по назначената ССЧЕ.

Съгласно чл. 5.1 от СС 16 ДМА, приет с ПМС № 46 от 21.03.2005 г., когато дълготраен материален актив е получен в резултат на замяна или частична замяна срещу друг несходен дълготраен материален актив или други активи, цената на придобиване се определя по справедливата стойност на получения актив, която е еквивалентна на справедливата стойност на отдадения актив, коригирана с всички прехвърлени парични средства.

Следователно, приходът от прехвърлителната сделка се определя по справедливата стойност на получените стоки или услуги, коригирана със сумата на всички преведени парични средства. В чл. 2 на СС 18 е регламентирано, че „справедлива стойност“ е сумата, за която един актив може да се размени или един пасив може да се уреди между информирани и желаещи страни, в пряка сделка помежду им.

Справедливата стойност на получения недвижим имот - магазин е определена от експерт-оценител на 432 700,00 лв. и същата се отличава от отчетените приходи от замяната на недвижимия имот в [населено място] - в размер на 84 880.70 лв. Разликата между двете стойности, в размер на 347 820.00 лв., е приход от замяната, който не е отчетен от дружеството при формиране на счетоводния финансов резултат за период 2023 г. и правилно с тази сума са увеличени приходите на дружеството, съответно е преобразуван счетоводният финансов резултат.

2.2. На основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО, във връзка със СС 16 ДМА счетоводният финансов резултат е увеличен със сумата от 217 266.51 лв., представляваща начислени разходи по сч. сметки 601 и 602, които впоследствие са отнесени по функционално предназначение по сч. сметка 611 и са отчетени като текущи разходи за 2023 година.

Съгласно чл. 77, ал. 1 от ЗКПО, разходите, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане. Разпоредбата на ал. 2 предвижда, че непризнатите за данъчни цели разходи по ал. 1 се признават за данъчни цели, когато това е допустимо по този закон и при спазване изискванията на тази глава.

При ревизията е установено, че през 2023 г. дружеството е отчетело като текущи разходи такива, които водят до увеличаване на балансовата стойност на актив - недвижим имот в [населено място], кв. О.. Тези разходи са общо в размер на 217 266.51 лв. и са осчетоводени по с/ка 601 и 602, след това са отнесени по функционално предназначение по с/ка 611 и са отчетени като текущи разходи за 2023 г.

Процесните разходи са свързани с реконструкция на сграда в [населено място], кв. О., ПИ 68134.509.1603 и са за: полагане на циментова замазка, изграждане на асансьорна шахта и теренни стъпала, демонтаж и монтаж на стенни панели и монтаж на ламаринена окомплектовка, доставка на ламарина за стъклена фасада, доставка и монтаж на алуминиеви прозорци и врати, изработка, доставка и монтаж на автоматични плъзгащи се двукрили врати, технически проекти за смяна на предназначението на надземен етаж и пристрояване на покрита остъклена тераса, стълбище и стоманобетонова асансьорна шахта и др.

При отчитането на тези разходи като „текущи“ е нарушен принципът за съпоставимост между приходи и разходи, тъй като през следващите периоди ще се получат изгодите от използването на реконструирания актив. Принципът на „съпоставимост на приходите и разходите“ предвижда разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, да се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите - да се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тях. Счетоводен стандарт 16 „Дълготрайни материални активи“ в т. 6.1 предвижда, че с последващите разходи, свързани с отделен материален дълготраен актив, се коригира балансовата стойност на актива, когато е вероятно предприятието да има икономическа изгода над тази от първоначално оценената

стандартна ефективност на съществуващия актив. Съгласно чл. 6.2. от СС 16 ДМА разходите, които водят до подобряване на бъдещите икономически изгоди, са: а) изменение на отделен актив, за да се удължи полезният срок на годност на актива или да се увеличи производителността му; б) осъвременяване на машинни части, за да се постигне значително подобряване на качеството на продукцията и или услугите; в) разширяване на възможностите за нови продукти и/или нови услуги; г) въвеждане на нови производствени процеси, които дават възможност за съкращаване на производствените разходи; д) икономически по-изгодна промяна във функционалното предназначение на актива.

Приложението на чл. 6.2. от СС 16 е обосновано с установеното с допуснатата СТЕ, че в резултат от извършени СМР е налице реконструкция на сградата, както и е извършен текущ ремонт, които водят до подобряване на бъдещите икономически изгоди.

Съгласно чл. 63 от ЗКПО данъчната амортизируема стойност на актив, наличен в данъчния амортизационен план, се увеличава с последващите разходи, които съгласно счетоводното законодателство водят до бъдещи икономически изгоди, свързани с данъчния амортизируем актив. Разпоредбата на чл. 67 от ЗКПО регламентира, че счетоводните разходи, формиращи данъчен амортизируем актив, включително последващите разходи, не се признават за данъчни цели.

С оглед цитираната нормативна уредба извършените разходи за СМР на посочения обект следва да намерят отражение в увеличаването на данъчната амортизируема стойност на актива, а не при формиране на счетоводния финансов резултат за периода. Предвид обстоятелството, че разходите за ремонт и реконструкция на имот в кв. О. неправилно са отчетени от дружеството като текущи разходи, на основание чл. 67 от ЗКПО, органът по приходите правилно не ги е признал за данъчни цели и с техния размер е увеличил счетоводния финансов резултат на дружеството.

2.3. Не е признато извършеното намаление на счетоводния финансов резултат с разходи за амортизации за 2023 г. в размер на 4 150.00 лв., на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО, във връзка с чл. 62 от ЗКПО.

При ревизията е установено, че СФР е намален по реда на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от 35 243,92 лв. - начислени годишни данъчни амортизации. В посочената сума са включени данъчни амортизации за асфалтова площадка „Битак“ в размер на 1 716.67 лв. и данъчни амортизации за асфалтова площадка на [улица] размер на 2 433.33 лв.

По отношение на двете асфалтови площадки е установено, че стойността им като ДМА трета категория е определена въз основа на фактури, издадени от „Кварц Дизайн България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „Мегънс Маркет“ ЕООД.

Ревизиращите са съобразили установеното в частта по ЗДДС за липса на доставки по фактурите от „Мегънс Маркет“ ЕООД. Взели са предвид, че при предходна ревизия на „Средец“ ООД, приключила с РА № Р-22221020007065-091-001/ 13.05.2021 г., е доказано, че фактурите от „Кварц Дизайн България“ ЕООД не документират реално извършени доставки.

Фактурите от тези две дружества не са пряко осчетоводени като разход, а въз основа на тях са формирани данъчни амортизируеми активи, за който през 2023 г. е начислена амортизация.

Съгласно чл. 54, ал. 1 от ЗКПО, при определяне на данъчния финансов резултат се признават годишните данъчни амортизации, определени по реда на тази глава. В случая са отчетени разходи за амортизации на посочените ДМА, във връзка с извършени СМР. В тази връзка разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от ЗКПО предвижда, че промяна в стойностите на данъчния амортизируем актив се извършва при настъпване на обстоятелства, налагащи промяна съгласно този закон или счетоводното законодателство, с изключение на случаите по чл. 61.

С оглед гореизложеното относно липсата на реално доказани доставки, извършени от посочения във фактурите за асфалтиране доставчик „Мегънс Маркет“ ЕООД, начислените годишни данъчни амортизации не са документално обосновани. Аналогично е установеното по отношение на „Кварц Дизайн България“ ЕООД, за което жалбоподателят не излага възражения и не представя доказателства, с които да обоснове реалното извършване на тези доставки, за които отчита

разходи за амортизации през 2023 г. Формираната за активите данъчна амортизируема стойност не отговаря на изискванията за данъчни дълготрайни материални активи по смисъла на чл. 50 от ЗКПО и СС 16, тъй като не е доказана историческата цена на актива като надеждна и реално заплатена, съответно - получена и отразена от доставчика. Не се доказва и „документална обоснованост“ по смисъла на чл. 10 от ЗКПО.

На основание чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Per argumentum a contrario, не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани. С оглед на това правилно органите по приходите не са признали отчетени от жалбоподателя разходи за амортизации по доставки на СМР, за които са издадени фактури от доставчиците „Кварц Дизайн България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „Мегънс Маркет“ ЕООД, които не отразяват вярно стопански операции.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО, във връзка с чл. 62 от ЗКПО данъчно признатите амортизации за 2023 г. правилно и законосъобразно са намалени с 4 150.00 лв., представляващи сумата на начислената данъчна амортизация за посочените асфалтови площадки, което е довело до преобразуване в посока увеличаване на счетоводния финансов резултат за 2023 г.

Предвид всичко гореизложено оспорваният РА е обоснован и законосъобразен като издаден от компетентен орган в предписаната от закона форма, при спазване на процесуалните правила и материалния закон, поради което жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този извод и предвид акцесорния характер на задълженията за лихви по чл. 1, ал. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания правилен и законосъобразен е РА и в частта на установените лихви за забава.

По разностите в производството:

С оглед крайния изход на делото и заявената претенция от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за разглеждане на делото пред настоящата инстанция, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, в ред. ДВ бр. 17 от 13.02.2026 г., във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, съдът следва да присъди в полза на НАП сумата от 102,26 евро, или 200,00 лева за процесуално представителство по делото.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София – град, III отделение, 70-състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СРЕДЕЦ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, срещу Ревизионен акт № Р-22221024003061-091-001/13.02.2025 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП - С., възложил ревизията, и Д. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП - С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 449/02.05.2025 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - [населено място].

ОСЪЖДА „СРЕДЕЦ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, да заплати на Национална агенция за приходите разноски по делото в размер на 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест цента), или 200,00 (двеста) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт чрез касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град.

СЪДИЯ: